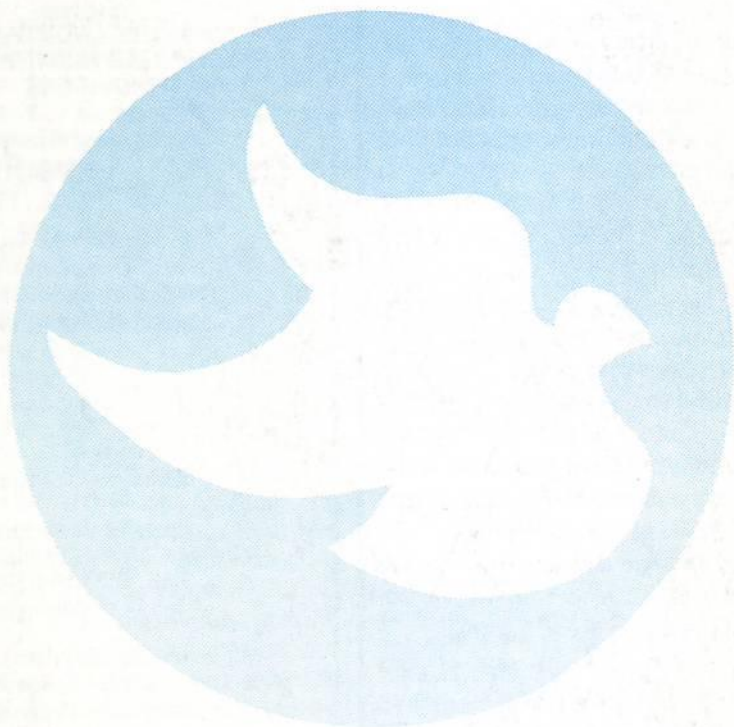


ΠΑΡΑΚΛΗΤΟΣ

*«Ελάβετε Πνεύμα Ἅγιον
αφού επιστεύσατε;»*

Πράξεις 10' 2



Μάιος-Αύγουστος 1993, Έτος 8ο, Τεύχος 47ο

**ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ
ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ
ΕΛΛΑΔΑΣ**

ΟΜΟΛΟΓΙΑ ΠΙΣΤΗΣ
ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ
ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ

Το Πιστεύω της Αποστολικής Εκκλησίας Πεντηκοστής Ελλάδας στηρίζεται επάνω στον αλάνθαστο Λόγο του Θεού.

ΠΙΣΤΕΥΕΙ:

- στην Αγία Γραφή σαν το μόνο αληθινό και Θεόπνευστο Βιβλίο.
- σε ένα Θεό: Πατέρα, Υιό και Άγιο Πνεύμα, τρισυπόστατο, ομοούσιο και ισοδύναμο στη δόξα.
- ο Ιησούς Χριστός είναι ο Άναρχος Υιός του Θεού, Ομοούσιος με τον Πατέρα· ενσαρκώθηκε από το Άγιο Πνεύμα μέσω της Παρθένου Μαρίας, σταυρώθηκε, αναστήθηκε την τρίτη ημέρα, αναλήφθηκε, κάθισε στα δεξιά του Πατέρα και μεσιτεύει για τους πιστούς.
- ο μόνος τρόπος σωτηρίας είναι η μετάνοια και η πίστη στο λυτρωτικό έργο του Χριστού επάνω στο σταυρό.
- το Άγιο Πνεύμα εκπορεύεται από τον Πατέρα, αποστέλλεται από τον Υιό και ενεργεί δυναμικά στους πιστούς.
- όποιος μετανοήσει και πιστέψει στο Χριστό πρέπει να βαπτιστεί στο νερό.
- στο βάπτισμα με το Άγιο Πνεύμα σαν μία ξεχωριστή πείρα από την αναγέννηση, όπως αναφέρεται στις Πράξεις των Αποστόλων β' 4.
- στην ανάσταση των πιστών σε αιώνια ζωή και στην αιώνια καταδίκη των απίστων.

Τεύχος 47ο

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

«ΠΑΡΑΚΛΗΤΟΣ»

Εκδότης
ΣΥΝΟΔΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ
ΕΛΛΑΔΑΣ

Συντάσσεται από Επιτροπή:
Β. Ασαρίδης, Ουρ. Γκούμα, Π. Κατρισιώσης,
Φ. Σιδηρόπουλος, Χ. Ι. Σιδηρόπουλος

Υπεύθυνος Υλης
Χ. Ι. Σιδηρόπουλος
Ταχ. Θυρίδα 11313
541 10 ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Τιμή Τεύχους Δρχ. 85
Επίσια Συνδρομή:
Εσωτερικού Δρχ. 250
Εξωτερικού Δολλάρια 7

Επιπλέον - Εμβάσματα
ΦΙΛΟΛΟΓΟΣ Χ. ΣΙΔΗΡΟΠΟΥΛΟΣ
ΤΑΧ. ΘΥΡΙΔΑ 10469
54110 Θεσσαλονίκη

Τα χειρόγραφα δεν επιστρέφονται.
Τα υπογεγραμμένα άρθρα εκφράζουν
τις απόψεις των συγγραφέων.

ΤΟ ΑΓΙΟ ΠΝΕΥΜΑ ΣΤΗ ΖΩΗ ΚΑΙ ΣΤΗ ΔΙΑΚΟΝΙΑ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ

Ο Ιησούς, Γιος του Θεού

Η ώρα της απολύτρωσης της Ιερουσαλήμ έφτασε. Οι προσδοκίες αυτών που έλπίζαν και προσεύχονταν για την παρηγορία του Ισραήλ δεν διαψεύστηκαν. Ανάμεσά τους είχαν τον Εμμανουήλ – «το Θεό μεθ' υμών». Ο Ιησούς για μερικούς ήταν ο Αμνός που θα σήκωνε στους ώμους Του τις αμαρτίες όλου του κόσμου. Για άλλους ήταν ο βασιλιάς που θα τους ελευθέρωνε από το Ρωμαϊκό ζυγό. Για τους τέσσερις όμως ευαγγελιστές, το Ματθαίο, το Μάρκο, το Λουκά και τον Ιωάννη, ήταν ο **ΥΙΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ**.

Ο Μάρκος, αν και δε γράφει πολλές λεπτομέρειες για τη γέννηση του Ιησού, αρχίζει το ευαγγέλιό του αμέσως αποκαλώντας τον «Υιό του Θεού». «Αρχή του ευαγγελίου του Ιησού Χριστού, Υιού του Θεού» (Μάρκ. 1:1) και ο Λουκάς τον αποκαλεί «Υιό του Θεού» (Λουκ. 1:35). Ο Ματθαίος, που περιγράφει με μεγάλη συντομία τη γέννησή Του, υπονοεί κι αυτός το ίδιο αλλά το διατυπώνει καθαρά αργότερα. «Δια να πληρωθεί το ρηθέν υπό του Κυρίου δια του προφήτου λέγοντος «εξ Αιγύπτου εκάλεσα τον Υιόν μου» (Ματθ. 2:15). Και στο 16:16 λέει: «Αποκριθείς ο Σίμων Πέτρος, είπε: Συ είσαι ο Χριστός, ο Υιός του Θεού του ζώντος».

Ο λόγος που ο Ματθαίος αρχίζει το ευαγγέλιό του με τη γενεολογία του Ιησού, είναι γιατί θέλει να αποδείξει τη νομιμότητά Του στο θρόνο του Δαβίδ. Σύμφωνα με το νόμο, ο Ιησούς ήταν ο νόμιμος διάδοχος του θρόνου εξαιτίας της καταγωγής Του από το θετό πατέρα Του, τον Ιωσήφ. Αργότερα όμως διευκρινίζει ότι ο

Ιωσήφ δεν ήταν ο πατέρας του Ιησού αλλά το Πνεύμα το Άγιο. Όταν ο Ιωσήφ έμαθε ότι η αρραβωνιαστικιά του ήταν έγκυος θέλησε να τη χωρίσει αλλά ο άγγελος, που παρουσιάστηκε στον ύπνο του, τον αποκάλυψε ότι «το εν αυτή γεννηθέν είναι εκ **Πνεύματος Αγίου**» (Ματθ. 1:20). Ο ίδιος, λίγο παρακάτω, συνδέει τη δήλωση του αγγέλου με την προφητεία του Ησαΐα: «Ίδού η παρθένος θέλει συλλάβει και θέλει γεννήσει Υιόν, και θέλουσι καλέσει το όνομα αυτού **ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ**» (Ησ. 7:14). Η σύλληψη επομένως του Ιησού, ήταν από το **ΑΓΙΟ ΠΝΕΥΜΑ**.

Την αλήθεια αυτή την τονίζει περισσότερο ο ευαγγελιστής Λουκάς ο οποίος δίνει πολλές λεπτομέρειες για τη γέννηση του Ιησού. Πιθανόν η Μαρία, που φύλαγε τα λόγια του Γίου της στην καρδιά της, να τα εκμυστηρεύτηκε στο συγγραφέα του βιβλίου αργότερα και αυτός να τα έγραψε (Λουκ. 2:5). Όταν ο άγγελος Γαβριήλ παρουσιάστηκε στη Μαρία της έδωσε μια αποκαλυπτική εικόνα του χαρακτήρα και της θεϊκής προέλευσης του νεογνού που κροφορούσε στα σπλάχνα της. Της είπε ότι θα είναι «**μέγας**», θα ονομασθεί «**Υιός Υψίστου**» και ο Κύριος θα Του δώσει το θρόνο του Δαβίδ. Η αντίδραση της Μαρίας στα λόγια του αγγέλου ήταν: «Πως είναι δυνατόν να γίνει αυτό, εφ' όσον δεν έχω γνωρίσει ακόμη άντρα». Ο άγγελος τότε της απάντησε: «**Πνεύμα Άγιον** θέλει επέλθει επί σε και δύναμις Υψίστου θέλει σε επισκιάσει δια τούτο και το γεννώμενον εκ σου άγιον, θέλει ονομασθεί **ΥΙΟΣ ΘΕΟΥ**» (Λουκ. 1:35).

Η φράση «δύναμις του Υψίστου θέλει σε επισκιάσει» μας θυμίζει κάποιες άλλες εικόνες. Μας θυμίζει το Μωυσή που ανέ-

βηκε στο όρος Σινά να πάρει τις εντολές: «και εισήλθε ο Μωυσής εις το μέσον της νεφέλης» (Έξοδ. 24:18).

Θυμίζει επίσης την περίπτωση που η παρουσία του Θεού κάλυπτε σα νεφέλη τη σκηνή του Μαρτυρίου.

Θυμίζει ακόμη και την περίπτωση που το «Πνεύμα εφέρετο επί της επιφανείας των υδάτων» στην αρχή της δημιουργίας (Γεν. 1:2).

Σε κάθε μία από τις περιπτώσεις αυτές το Άγιο Πνεύμα φέρεται σαν ο συντελεστής ή το πρόσωπο που φέρνει σε πέρας τις αποφάσεις του Θεού. Το Άγιο Πνεύμα είναι η ενεργός προσωπικότητα που πραγματοποιεί τις αποφάσεις του Θεού.

Η παρθενική γέννηση του Ιησού είχε αποφασιστεί από το Θεό αλλά εκτελέστηκε από το Άγιο Πνεύμα. Το γεγονός ότι η σύλληψη του Ιησού ήταν αποτέλεσμα της δύναμης και της παρουσίας του Αγίου Πνεύματος αποτελεί απόδειξη ότι ο Άγιο Πνεύμα κατοικούσε μέσα στον Ιησού. Κι αυτό χωρίς να σημαίνει ότι δεν υπήρχε ανάγκη μιας ιδιαίτερης, πιο ζωντανής εμπειρίας με το Άγιο Πνεύμα που την απέκτησε όταν έβγαινε από τον Ιορδάνη ποταμό μετά τη βάπτισή Του.

Ο Ιησούς, ο Μεγάλος Βαφτιστής

Ο Ιωάννης βρισκόταν ακριβώς στο σημείο που προφήτεψε ο Ησαΐας και βάφτιζε τα πλήθη που μετανούσαν. Η λέξη «έρημος» στα Εβραϊκά υπονοεί την περιοχή που είναι ακριβώς στο κάτω μέρος του Ιορδάνη, απέναντι από την πόλη της Ιερικώ (Ησ. 40:3). Το κήρυγμά του ήταν απλό αλλά γεμάτο έλεγχο. Στρεφόταν κυρίως γύρω από τη μετάνοια. Μετάνοια που έχει καρπό, μετάνοια που επιβεβαιώνεται από μια ζωή ανάλογη με αυτή που αρμόζει σε παιδιά του Θεού. Η αυστηρή του στάση απέναντι στους Σαδδουκαίους και τους Φαρισαίους εξηγείται γιατί έλεγαν «πατέρα έχουμε τον Αβραάμ» και επομένως η μετάνοια δεν ήταν απαραίτητη. Αργότερα έγινε σαφής λέγοντας ότι έπρεπε πρώτα να μετανοήσουν, έπειτα να βα-

φτιστούν στο νερό και τότε ο δρόμος για το βάψισμα στο Πνεύμα το Άγιο ήταν ανοικτός. Τη φάση αυτή, της ολοκληρωμένης πνευματικά ζωής, την πραγματοποιεί ο Ιησούς Χριστός που είναι ο Μεγάλος Βαφτιστής. «Εγώ μεν σας βαπτίζω εν ύδατι εις μετάνοιαν· ο δε οπίσω μου ερχόμενος είναι ισχυρότερός μου,... αυτός θέλει σας βαπτίσει εν Πνεύματι Αγίω και πυρί» (Ματθ. 3:11).

Τι σημαίνει βάψισμα με Πνεύμα και Φωτιά

Η προφητεία αυτή αναφέρεται από όλους τους ευαγγελιστές (διάβασε: Ματθ. 3:11, Μάρ. 1:8, Λουκ. 3:16, Ιωάν. 1:33) αλλά ο Ματθαίος και ο Λουκάς προσθέτουν τη φράση «και πυρί».

Το βάψισμα με Άγιο Πνεύμα ήταν εκπλήρωση της υπόσχεσης που έκανε ο Θεός στην Παλαιά Διαθήκη. «Θέλω εκχέει το πνεύμα μου επί πάσαν σάρκα» (Ιωήλ 2:28, Ησ. 44:3, Ιεζ. 36:26, 39:29). Ο Ιωάννης όμως προσθέτει μια διάσταση στην υπόσχεση αυτή που ήταν ως τότε άγνωστη στους πιστούς της Παλαιάς Διαθήκης. Είναι η διάσταση που εκφράζεται με το ρήμα «βαπτίζω» αντί «εκχέω» που σημαίνει απλώς βρέχω. Τη διάσταση αυτή της πληρότητας τη δίνει μόνο ο Χριστός γιατί αυτός είναι που βαπτίζει με Άγιο Πνεύμα.

Όσο για το βάψισμα «εν πυρί» οι ερμηνείες είναι πολλές. Μια απ' αυτές λέει ότι το βάψισμα «εν πυρί» αναφέρεται στην κρίση που θα απονέμει ο Κύριος σε αυτούς που αρνούνται το σωτήριο μήνυμα της μετανοίας. Το κήρυγμα του Ιωάννη είχε μεγάλη δόση καταδίκης και κρίσης σε όσους δεν κάνουν καρπούς άξιους της μετανοίας τους. «Ήδη η αξίηνη κείται προς την ρίζα των δένδρων· παν λοιπόν δένδρον μη κάμνον καρπόν καλόν εκκόπεται και εις πυρ βάλλεται». Επίσης «Αυτός που θα σας βαπτίσει εν Πνεύματι Αγίω κρατεί το πτυάριον εν τη χειρί αυτού και θέλει διακαθαρίσει το αλώνιον αυτού και θέλει συνάξει τον σίτον αυτού εις την

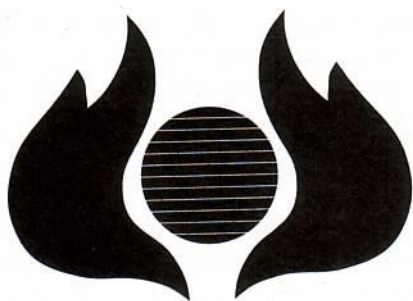
αποθήκην· το δε άκυρον θέλει κατακαύσει εν πυρί ασβέστω» (Ματθ. 3:10, 12). Φράσεις τέτοιου τύπου είναι χαρακτηριστικές για τον προφήτη της Παλαιάς Διαθήκης. Εκείνο όμως που δεν μπόρεσε να ξεχωρίσει ο Ιωάννης, καθώς και οι άλλοι προφύτες, είναι το διάστημα που μεσολαβούσε ανάμεσα στη χάρη και την κρίση, στην πρώτη και τη δεύτερη παρουσία του Χριστού, ανάμεσα στο βάπτισμα με Πνεύμα Άγιο και το βάπτισμα «εν πυρί». Ο Χριστός το ξεχώρισε στους μαθητές Του πριν αναληφθεί όταν είπε: «Ο μεν Ιωάννης εβάπτισεν εν ύδατι, σεις όμως θέλετε βαπτισθή εν Πνεύματι Αγίω, ουκί μετά πολλάς ταύτας ημέρας» (Πράξ. 1:5). Εννοούσε το βάπτισμα με Πνεύμα Άγιο που έλαβε χώρα την ημέρα της Πεντηκοστής. Διέκρινε και την κρίση που θα απονεμηθεί τον τελευταίο καιρό σε όσους δεν αποδέχθηκαν το Θεό: «Όταν θα αποκαλυφθεί απ' ουρανού μετά των αγγέλων· εν πυρί φλογός, κάμνων εκδίκουν εις τους μη γνωρίζοντας Θεόν» (Β' Θεσσ. 1:8).

Μία άλλη ερμηνεία που δίνεται στο βάπτισμα «εν πυρί» είναι ότι αυτό αναφέρεται στον αγιασμό του πιστού. Δεν είναι σωστό όμως γιατί ο σκοπός που δόθηκε το Άγιο Πνεύμα την ημέρα της Πεντηκοστής ήταν για να πάρουν οι πιστοί δύναμη για να μαρτυρούν με θάρρος για το Χριστό που τους ελευθέρωσε από τα δεσμά της αμαρτίας. Ο Χριστός άλλωστε το διευκρίνισε όταν είπε στους μαθητές Του για ποιο σκοπό θα βαπτίζονταν με Πνεύμα Άγιο: «Αλλά θέλετε λάβει δύναμιν, όταν επέλθει το Άγιον Πνεύμα εφ υμάς· και θέλετε είσθαι εις εμέ μάρτυρες...» (Πράξ. 1:8). Με άλλα λόγια ο σκοπός του βαπτίσματος με Πνεύμα Άγιο ήταν να πάρουν δύναμη για μαρτυρία και όχι να γίνουν αγιώτεροι. Ο απόστολος Παύλος τονίζει στην επιστολή του προς τους πιστούς της Ρώμης, που ήταν βαπτισμένοι με Πνεύμα Άγιο, «να θεωρούν τον εαυτό τους νεκρό ως προς την αμαρτία και ζώντανό εις τον Θεόν» (Ρωμ. 6:11). Ο αγιασμός είναι καθημερινός και συνεχής. Το βάπτισμα με Άγιο Πνεύμα γίνεται σε μία

ορισμένη στιγμή της ζωής του πιστού. Για τον αγιασμό ευθύνεται ο πιστός. Και πάλι ο Παύλος λέει: «Νεκρώσατε λοιπόν τα μέλη σας τα επί της γης...» (Κολ. 3:5). Ο Ιησούς βαπτίζει τον πιστό.

Μια άλλη ερμηνεία είναι ότι το βάπτισμα «εν πυρί» προσδιορίζει το ζήλο και τον ενθουσιασμό που πρέπει να διακρίνει τον πιστό. Ο Λόγος του Θεού λέει κάτι για την αλήθεια αυτή: «Εις την σπουδήν άοκνοι· κατά το πνεύμα ζέοντες» (Ρωμ. 12:11). Επίσης λέει: «Το Πνεύμα μη σβύνετε» (Α' Θεσσ. 5:19). Και αλλού λέει: «Και επλήσθησαν άπαντες Πνεύματος Αγίου και ελάλουν τον λόγον του Θεού μετά παρρησίας (Πράξ. 4:31). Δε λέει όμως ο Λόγος του Θεού τίποτα για βάπτισμα «εν πυρί» όταν απευθύνεται στους πιστούς. Το Κατά Ιωάννη Ευαγγέλιο, που είναι κυρίως για τους πιστούς, αναφέρει μόνον το βάπτισμα με Πνεύμα Άγιο (Ιωάνν. 1:33). Ο Χριστός όταν μιλούσε στους μαθητές Του αναφέρθηκε μόνο στο βάπτισμα με Πνεύμα Άγιο (Πράξ. 1:15).

Πολλοί ταυτίζουν τις πύρινες γλώσσες, την ημέρα της Πεντηκοστής, με το βάπτισμα «εν πυρί». Οι γλώσσες όμως εκείνες προηγήθηκαν από το βάπτισμα και δεν έχουν καμιά σχέση με το γεγονός αυτό. Η απόδειξη της πλήρωσης των 120 με Πνεύμα Άγιο ήταν οι ξένες γλώσσες που μίλησαν και όχι οι πύρινες γλώσσες που φάνηκαν επάνω τους. Στο σπίτι του Κορνήλιου, αυτοί που έλαβαν το Πνεύμα το Άγιο, το έλαβαν με τον ίδιο τρόπο που το είχαν λάβει οι μαθητές την ημέρα της Πεντηκοστής: «έλαβον το Πνεύμα το Άγιον καθώς και ημείς» δεν γίνεται καμιά αναφορά σε «φωτιά». Ο Στέφανος και ο Βαρνάβας ήταν άντρες «πλήρεις Πνεύματος και πίστεως». Κι εδώ δεν αναφέρεται τίποτα για φωτιά. Τέλος πουθενά στο βιβλίο των Πράξεων δεν αναφέρεται ότι οι πιστοί πληρώνονταν με φωτιά. Η ορολογία αυτή συνήθως αναφέρεται σε σχέση με το Άγιο Πνεύμα και όχι για να προσδιορίσει ή να περιγράψει μία ξεχωριστή πείρα, άλλη απ' αυτή που παίρνει ο πιστός όταν βαπτίζεται με Άγιο Πνεύμα.



Μια Παγκόσμια Έκρηξη

Στο τεύχος 46, Ιανουάριος - Απρίλιο 1993, δημοσιεύθηκε το πρώτο μέρος της ομιλίας του αδελφού David Östby, υπεύθυνου για το Παγκόσμιο Συνέδριο Πεντηκοστής στο Όσλο της Νορβηγίας, τον περασμένο χρόνο. Στο τεύχος αυτό δημοσιεύεται το δεύτερο και τελευταίο μέρος της ομιλίας του.

Τα μέλη της Αποστολικής Εκκλησίας πιστεύουν πως τα λόγια του προφήτη Ιωήλ στο βιβλίο του επαληθεύονται στις ημέρες μας. Η ουσία της προφητείας αναφερόταν σε μια καθολική έκχυση του Αγίου Πνεύματος. Οι πρώτοι σκαπανείς της κίνησης της Πεντηκοστής πίστευαν στην αλήθεια αυτή και την κήρυτταν. Δεν πρόκειται για ένα καινούργιο δόγμα αλλά για μια αφύπνιση όλων των Χριστιανών. Το πιστεύω μας επομένως στις βασικές αλήθειες της Γραφής παραμένει κοινό με τους υπόλοιπους πιστούς. Η διαφοροποίηση έγκειται στη διάσταση της «φωτιάς» και στην πίστη ότι ο Θεός έχει τις ικανότητες να εργαστεί καθολικά με «πάσαν σάρκα».

Υπάρχει ωστόσο κίνδυνος αποκλειστικής «οικειοποίησης» της εμπειρίας του βαπτίσματος με Πνεύμα Άγιο από τους πιστούς της «Πεντηκοστής». Κάτι τέτοιο θα ήταν λάθος γιατί θα περιόριζε την ικανότητα του Θεού να εργαστεί με τους υπόλοιπους πιστούς.

Κατανόηση των τρόπων του Θεού

Τα τελευταία χρόνια είδαμε το Πνεύμα του Θεού να εργάζεται μέσα σε όλα τα δόγματα και να γκρεμίζει κάθε τοίχο δογματικής διαφοροποίησης. Όταν η Χαρισματική Κίνηση έκανε την εμφάνισή της, οι Χριστιανοί των άλλων δογμάτων ενθαρρύνθη-

Η ΑΝΑΖΩΠΥΡΩΣΗ ΤΗΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ

καν, οι πιστοί όμως της «παραδοσιακής» Πεντηκοστιανής κίνησης ανησύχησαν και δεν μπόρεσαν να συνειδητοποιήσουν τα «τεκταινόμενα».

Μάθαμε όμως ο Θεός δεν περιορίζεται σε δογματικά στεγανά αλλά δίνει το Πνεύμα Του ανάλογα με την «ποιότητα» της καρδιάς του καθενός.

Το θεμέλιο για μια προσωπική πείρα με το Άγιο Πνεύμα είναι η επαφή με τον Ιησού. Δυστυχώς στο παρελθόν δε χρησιμοποιήσαμε σωστά την ανανεωτική δύναμη του Αγίου Πνεύματος με αποτέλεσμα τη δημιουργία σχισμάτων και τραυμάτων εις βάρος της αύξησης του Έργου. Ευτυχώς ο Θεός, μέσα στο έλεός Του έδωσε την ώθηση που χρειαζόταν. Η οικογένεια της Εκκλησίας «Πεντηκοστής» μεγαλώνει συνεχώς σήμερα. Αποτελείται από 500 εκατομμύρια λαό, βαπτισμένο με Πνεύμα Άγιο, που ασπάστηκε το Χριστιανισμό της Καινής Διαθήκης.

Πιστεύω πως έχει πια φτάσει ο καιρός για διάλογο και συνεργασία. Αξίζει να ξοδέψουμε λίγο χρόνο και ενέργεια για να βρούμε μια κοινή βάση πνευματικής κοινωνίας και όχι οργανωμένης οικουμενικής συνεργασίας.

Το Παγκόσμιο Συνέδριο Πεντηκοστής παρακολουθώντας από κοντά την πορεία των γεγονότων τα τελευταία χρόνια αποφάσισε μια πιο φιλελεύθερη στάση απέναντι στη Χαρισματική Κίνηση.

Τρία χρόνια πριν, στο Παγκόσμιο Συνέδριο της Σιγκαπούρης, έγινε ένα επίσημο άνοιγμα προς όλους τους «συμπαθώντες» από άλλα δόγματα που το Άγιο Πνεύμα εργαζόταν και οδηγούσε την αναζωπύρωση.

Η Πρόκληση της Μέρας της Πεντηκοστής
Θα αναφερθώ σε επτά σημαντικά ση-

μεία που έλαβαν χώρα την ημέρα της έκκυσης του Αγίου Πνεύματος και αξίζει να προσέξουμε.

1. Το Άγιο Πνεύμα κατάργησε την αποκλειστικότητα λατρευτικών χώρων για την εμφάνισή Του. Το μέρος που πήγαν οι μαθητές να προσευχηθούν ήταν σπίτι. Η Πεντηκοστή είναι έκφραση της παρουσίας του Θεού και σαν έκφραση δε δεσμεύεται από τόποτα.

2. Το Άγιο Πνεύμα έκανε όλους τους ανθρώπους ισότιμα προνομιούχους. Οι 12 έγιναν 120 την ημέρα της Πεντηκοστής. Το επί πλέον μηδενικό είναι μια σημαντική αύξηση. Η υπόσχεση απευθύνεται σε όλους τους ανθρώπους.

3. Το Άγιο Πνεύμα τοποθέτησε άντρες και γυναίκες στο ίδιο επίπεδο. Το Πνεύμα έπεσε επάνω σε άντρες και γυναίκες. Εν Χριστώ είμαστε όλοι ένα. Από την ημέρα αυτή και πέρα το Άγιο Πνεύμα θα χρησιμοποιεί άντρες αλλά και γυναίκες.

4. Το Άγιο Πνεύμα εξισώνει νέους και γέρους. Το Πνεύμα θα έπεφτε σε «πρεσβυτέρους, σε υιούς και θυγατέρες». Χρειαζόμαστε τη δύναμη της συντηρητικής παράταξης αλλά και τη ριζοσπαστικότητα της νεότητας. Δεν πρέπει να ξεχνούμε πως η Χριστιανική πίστη είναι δυναμική και πρέπει να εκφράζεται ανάλογα.

5. Το Άγιο Πνεύμα εξισώνει τις κοινωνικές τάξεις. Την ημέρα αυτή βλέπουμε απλούς ανθρώπους να εισέρχονται στη βασιλεία του Θεού. Όλοι είναι ίσοι στα μάτια του Θεού.

6. Το Άγιο Πνεύμα δεν περιορίστηκε από συγγενικούς δεσμούς. Η Μαρία, η μητέρα του Χριστού είχε την ίδια εμπειρία που είχαν και οι υπόλοιποι. Ιεραρχία και προνόμια είναι άγνωστα στο πνεύμα της Καινής Διαθήκης. Άρα, η λατρεία της Μαρίας, δε συμφωνεί με το πνεύμα της Γραφής.

7. Το Άγιο Πνεύμα ξεχωρίζει τη σάρκα από το πνεύμα. Είμαστε ναός του Αγίου Πνεύματος και γι' αυτό το Άγιο Πνεύμα πρέπει να κατοικεί μέσα στους ανθρώπους για να μπορεί να τους χρησιμοποιεί. Ο λόγος εκφράζεται στο χαρτί με τη μελάνη του τυπογράφου. Οι ιδέες εκφράζονται με τη φιλοσοφία αλλά μόνο όταν ο λόγος γίνεται σάρκα έχουμε Ευαγγέλιο.

Η Πρόκληση της Υπόσχεσης του Πνεύματος Ισχύει και για σήμερα.

Το βάψωμα με Πνεύμα Άγιο είναι μια ζωντανή απόδειξη ότι ο Ιησούς σταυρώθηκε, αναστήθηκε και έγινε Σωτήρας μας. Είναι μια πείρα που βασίζεται στη Γραφή και δε κωρά αντιλογία. Είναι φυσικό αφού έχουμε ένα ζωντανό και δυναμικό Χριστό να έχουμε και τα ίδια αποτελέσματα την ημέρα της Πεντηκοστής. Τα σημεία και τέρατα, τα χαρίσματα του Αγίου Πνεύματος αποτελούν ένα δυναμικό όργανο στον ευαγγελισμό ψυχών. Η υπόσχεση του Αγίου Πνεύματος ισχύει για σήμερα. Η πείρα έρχεται δια της πίστεως και μας δίνει τη δύναμη για ζωή και υπηρεσία. Η έκχυση του Αγίου Πνεύματος συνδέεται και με την εσχατολογία. Η αναζωπύρωση σήμερα είναι επαλήθευση της προφητείας του Ιωήλ. Τη βλέπουμε να πραγματοποιείται γύρω μας με μεγάλη δύναμη. Εκείνο που χρειαζόμαστε τώρα είναι να ενώσουμε τις δυνάμεις μας κι όχι να παραμείνουμε δικασμένοι.

Ο Κύριος έχει ανάγκη από ένα στρατό Χριστιανών γεμάτο «φωτά» για το Χριστό

Αυτό που συνθηθίζεται να ονομάζεται «αναζωπύρωση του 20ού αιώνα» έχει επιβεβαιωθεί με πολλούς τρόπους στις ημέρες μας. Το ενδιαφέρον για το έργο του Αγίου Πνεύματος έχει αυξηθεί σε όλα τα δόγματα. Το πρόσωπο και το έργο του Αγίου Πνεύματος έχει γίνει τελευταία κύριο θέμα στα θρησκευτικά σεμινάρια και συνέδρια. Είκοσι χρόνια πριν δε συνέβαινε κάτι τέτοιο. Χρειαζόμαστε το Άγιο Πνεύμα μέσα στην Εκκλησία. Το Πνεύμα το Άγιο πρέπει να είναι ένα μέρος του συνόλου, «ο καθοδηγητής, ο εμπνευστής», σε κάθε αποστολή. Οκτώ από τις δέκα ψυχές που σώζονται βρίσκουν τη σωτηρία σε διακονίες της «Πεντηκοστής». Ο δρόμος προς τ' άμπρος εξαρτάται από το πόσο «υγιής» είναι η κίνηση της «Πεντηκοστής». Χρειαζόμαστε διδασκαλία και πολλή σοφία. Έχουμε κοινή ευθύνη για την κλήση που πήραμε από το Θεό στις ημέρες αυτές που ζούμε.

David Ostby

Οι ρίζες της Πεντηκοστής μιλάνε...



Κούλα Τσολακίδου

«**Δ**ιότι όσους προεγνώρισε, τούτους και προώρισε...» Μέσα στο ακανές σχέδιο του Θεού, εσύ, εγώ, όλοι, έχουμε έναν υψηλό προορισμό. Τον Κύριό μας, αν Τον απασχολεί ένα μικρό σπουργητάκι, κι αν με ομορφιά και χάρη ντύνεται ένα μικρό κρινάκι, τον άνθρωπο που Του κόσπασε τόσα πολλά δεν Τον ενδιαφέρει να τον δει να ζει στο ύψος του προορισμού που τον κάλεσε; «Ό,τι έχω λέει η αδελφή Κούλα, το οφείλω στον παππού μου, τον Κωστή Κυριακίδη. Στην πραγματικότητα ο Κωνσταντίνος Κυριακίδης ήταν αδελφός του παππού της αλλά επειδή μεγάλωσε τη μαμά της κι επειδή ενδιαφερόταν για την πνευματική ανατροφή των παιδιών, του απέδιδε τον τίτλο του παππού. Ο Κωνσταντίνος Κυριακίδης ήταν άνθρωπος με υψηλές αρχές. Ήταν πιστός, σεβόταν τον οίκο του Θεού και ήθελε να ενσταλλάξει σε μένα και σι' αδέλφια μου τα ίδια αυτά υψηλά ιδανικά. Όταν λείπαμε από την εκκλησία ερχόταν αμέσως στο σπίτι μας να μάθει γιατί λείπαμε. Πάντα μας συμβούλευε να ξεχωρίζουμε από τα άλλα παιδιά. Η ζωή μας, τα λόγια μας, οι τρόποι μας πρέπει να τιμούν το Χριστό, μας έλεγε. Μ' αυτές τις αρχές μεγάλωσα κι αυτές τις αρχές εφάρμοσα στη ζωή μου και στην οικογένειά μου.

«Ένα καλοκαίρι πήγα στην Καβάλα να επισκεφθώ μερικούς συγγενείς μας. Όταν επέστρεψα στη Σεβαστή, το χωριό μου, έμαθα πως κάποιοι της «Πεντηκοστής» έκαμναν συναθροίσεις στο χωριό μας και μάλιστα η αίθουσά τους ήταν ακριβώς απέναντι από το δικό μας σπίτι. Έμαθα πως και η μητέρα μου με το μικρότερό μου αδελφό πήγαινε τότε πότε εκεί. Ο πατέρας μου δεν πήγαινε κι ούτε άφηνε να πάω κι εγώ, αν και πολύ το λαχταρούσα.

«Εκείνο που μ' έκαμνε εντύπωση, αν και μικρή, ήταν ότι οι δικές μας συναθροίσεις κρατούσαν μια ώρα ακριβώς, και οι δικές του κρατούσαν δύο και τρεις ώρες.

«Μια μέρα γύρισα μαζί με τον πατέρα μου από τη συνάθροιση και με παρακάλεσε να κρατήσω το φανάρι για να ταΐσει τα ζώα. Όταν τέλειωσε μπήκε μέσα κι εγώ μαζί του από πίσω. Για μια στιγμή κοντοστάθηκα στην κολώνα του υποστεγού και κοίταξα προς το μέρος που γινόταν η άλλη συνάθροιση. Η καρδιά μου άρχισε να πετά. Ήθελα να πάω ν' ακούσω. Λογάριασα πως θα μπορούσα να το πετύχω γιατί άκουγα υμνωδίες, δοξολογίες.

Αισθανόμουν πως εκείνοι μέσα ζούσαν στον ουρανό κι εγώ στη γη.

«Εκεί που κοιτάζα, προς την αίθουσα, είδα ένα πολύχρωμο ουράνιο τόξο να κατεβαίνει απ' τον ουρανό και να πέφτει ακριβώς στη γωνιά του σπιτιού που ήταν συγκεντρωμένοι οι αδελφοί.

«Άρχισα να κλαίω. Μ' έπιασε το παράπονο που δε μπορούσα να πάω μαζί τους. Ο πατέρας μου πήγε να κοιμηθεί αλλά εγώ περίμενα τη μητέρα μου να επιστρέψει για να μάθω τι έγινε κείνη τη μέρα στη συνάθροιση.

«Μόλις μπήκε μέσα άρχισαν βροχηδών οι ερωτήσεις: πως τα περάσατε, τι κάνατε, τι ξεχωριστό έγινε, κλπ. «Τι να γίνει, μου είπε, σήμερα βαφτίστηκε με Πνεύμα Άγιο ο Κωνσταντίνος Κυριακίδης, δηλαδή εκείνον που έλεγε παππού». Τη ρώτησα πού καθόταν και μου είπε ακριβώς στη γωνιά του καναπέ δηλαδή εκεί που είδα το ουράνιο τόξο να πέφτει. Το είχα νιώσει όταν το έβλεπα να κατεβαίνει πως κάτι το θαυμαστό θα γινόταν. Ακόμη και τώρα που το λέω, αν και πέρασαν πολλά χρόνια από τότε, το βλέπω ακόμη μπροστά μου σε όλη τη λαμπρότητά του, όπως φάνηκε κείνη την ημέρα.

«Ύστερα από μια συνάθροιση που πήγα με τον μπαμπά μου, πήγα και στην άλλη. Το είχα πάρει απόφαση να πάω μια μέρα. Τι θα μου κάνει είπα, το πολύ, πολύ να με δειρεί. Πήγα. Ενώ έμπαينا μέσα αισθάνθηκα πως κάποιος λύκος με κυνηγούσε και για να μη με δαγκάσει μπήκα στην αίθουσα αμέσως κι έτσι γλίτωσα. Εκείνο ήταν. Ο πατέρας μου δε μου είπε τίποτα. Μ' άφηνε να πηγαίνω. Άδικο είχα χάσει όλο αυτόν τον καιρό που δεν πήγα.

«Το καλοκαίρι εκείνο έγινε ομαδική βάφτιση στην παραλία του Κορινού και βαφτίστηκα κι εγώ μαζί με πολλά άλλα αδέρφια.

«Μετά άρχισα να εκζητώ το Πνεύμα το Άγιο. Σε κάθε συνάθροιση, μετά το τέλος του κηρύγματος, είχαμε ανώγειο. Προσευχόμασταν, ψάλλαμε και ζητούσαμε να βαφτιστούμε με Πνεύμα Άγιο.

«Ύστερα από ένα χρόνο, ήμουν 16 χρονών τότε, ο Κύριος με βάφτισε με Πνεύμα Άγιο. Ενώ είμασταν όλοι μαζεμένοι και ψέλναμε τον ύμνο «ω, Θεέ πέμψον πυρ, θεϊόν πυρ» άρχισα να ψέλνω σε ξένες γλώσσες. Μετά τη θαυμαστή αυτή εμπειρία, αυτό που ένιωθα να μου λείπει, το απέκτησα τώρα. Ένωθα δυνατή, γεμάτη, είχα θάρρος να ομολογώ για το

«Αργότερα παντρεύτηκα αλλά έζησα μόνο εφτά χρόνια με το σύζυγό μου. Αποκτήσαμε δύο παιδάκια αλλά δεν είχα καμιά οικονομική συμπαράσταση γι' αυτό έβαλα το μεγαλύτερο στο ορφανοτροφείο κι εγώ καθόμουν με την αδελφή Σοφία Δικτυοπούλου η οποία με βοήθησε πολύ. Το 1961 ξενιτεύτηκα στη Γερμανία για να δουλέψω. Επέστρεψα το 1964 και έπειτα γνώρισα τον Τάσο Τσολακίδη, ένα πολύ πιστό και καλό αδελφό. Παντρευτήκαμε. Ζήσαμε μερικά ευχάριστα μαζί αλλά κι αυτόν τον πήρε ο Κύριος. Όλα αυτά βέβαια ήταν κτηπήματα για μένα αλλά ο Θεός με κράτησε. Κάθε μέρα που περνά αισθάνομαι το χέρι Του να με κρατά και να με δυναμώνει.

«Υπέφερα για πολλά χρόνια, είκοσι περίπου, από δικαιοπάθεια. Έκανα τη σχετική θεραπεία αλλά τελικά χειρουργήθηκα και βρήκα λίγη πουςία για δεκαοκτώ χρόνια. Πριν δύο χρόνια με έπιασαν πάλι πόνοι και ο γιατρός που με χειρουργησε μου είπε πως πρέπει πάλι να χειρουργηθώ. Φοβήθηκα. Μου έδωσε ενέσεις και φάρμακα για να με περάσουν οι πόνοι αλλά δε με ωφελούσαν. Αποφάσισα τότε να τα πετάξω στα σκουπίδια το ίδιο ακριβώς βράδυ που πήρα την απόφαση γιατί φοβόμουν μήπως αν τα πετούσα το πρωί θα άλλαζα γνώμη. Τα πέταξα λέγοντας «το καλό που θα έρθει από σας δεν το θέλω». Οι πόνοι όμως συνέχιζαν και αναγκάστηκα να πάω σε έναν ορθοπαιδικό στη Θεσσαλονίκη να με εξετάσει. Αφού με εξέτασε μου είπε, «δεν έχεις τίποτα, γύρνα στο σπίτι να κοιτάξεις τα μωρά (τα παιδιά του ανεψιού μου). Κατάλαβα τότε πως ο Θεός με είχε θεραπεύσει. Από τότε κάνω βαριές δουλειές, σπκκών βαριά πράγματα αλλά δεν έχω αισθανθεί καθόλου πόνους στη μέση. Ο Κύριος με θεράπευσε για να μπορώ να Τον υπηρετώ».

Αυτό βέβαια δεν είναι δύσκολο να το καταλάβει κανείς. Οποιαδήποτε ώρα επισκεφθείς την εκκλησία της Κατερίνης, μα Κυριακή πρωί, μα Πέμπτη βράδυ, είναι στην αίθουσα η αδελφή Κούλα και σε καλωσορίζει με το γλυκό και ζεστό χαμόγελό της. Στα συνέδρια των νέων, στις συνεδριάσεις της Συνόδου αναλαμβάνει πάντα τη φροντίδα της κουζίνας. Ο Θεός την προορίζει για όλα αυτά γι' αυτό και την προετοίμαζε με τον παππού της που την έμαθε υψηλές αρχές, υψηλά ιδανικά. **«Διότι όσους προεγνώρισε ο Θεός τούτους και**

«Δίδετε και Θέλει σας Δοθεί...»

Ας μου επιτραπεί να μην αναφέρω το όνομά της γιατί η ίδια το ζήτησε λέγοντας πως σημασία έχει η πράξη κι όχι το όνομα. Άλλωστε κι ο Χριστός έκαμνε το ίδιο. Επαίνεσε την πράξη της χήρας που έριξε στο ταμείο του ναού όλη την περιουσία της αλλά ποτέ δεν είπε το όνομά της. Ο λεπρός που γύρισε για να ευχαριστήσει το Μεγάλο Γιατρό του φύλαξε καλά το όνομά του. Ωστόσο η πράξη του Τον ευχαρίστησε αλλά και Τον προβλημάτισε για τους άλλους εννέα που φάνηκαν αγνώμονες. Το όνομα της γυναίκας που έδειξε πίστη μεγαλύτερη από τους υπηκόους του λαού Ισραήλ, έμεινε άγνωστο.

Την επισκεφθήκαμε και της μιλήσαμε για το έργο της Ελλάδας. Ενθουσιάστηκε. Ζητήσαμε τις προσευχές της αλλά και δεν της κρύψαμε τις ανάγκες του. Της μιλήσαμε για τα νέα στην **Κω**, την **Κάρπαθο**, τα **Θερμά**, το **Ρέθυμνο**, το **Ηράκλειο**, για τους εκεί αδελφούς που νοικιάζουν αίθουσες και πληρώνουν υψηλά ενοίκια. Αναφέραμε τις ανάγκες των αδελφών που επισκέπτονται τα χωριά, τις πόλεις και τα νησιά για να στηρίζουν και να οικοδομήσουν τα νέα αδέρφια τους.

Ο Κύριος φάνηκε να την άγγιξε. Η οικονομική της όμως κατάσταση δεν ήταν τόσο ανθηρή. Λεφτά από τον άντρα της δεν ήθελε να ζητήσει γιατί δεν τα αισθανόταν δικά της. Ήθελε, ό,τι θα έδινε να προέρχεται από δικές της πηγές.

Δεν πέρασε πολύς καιρός όταν πήρε ένα τηλεφώνημα από το γραφείο του ΙΚΑ. Της είπαν πως αν ήθελε, θα της έδιναν προκαταβολή \$1000 δολ. τα οποία αργότερα θα τα αφαιρούσαν από τη σύνταξή της τμηματικά.

Το σκέφθηκε σοβαρά. Προσευχήθηκε και ο Θεός φάνηκε να της λέει: «Πάρε τα χρήματα και διέθεσέ τα για το έργο της Ελλάδας κι εγώ θα φροντίσω αργότερα για σένα». Αυτό έκανε.

Η χαρά της δεν περιγραφόταν όταν μας πήρε τηλεφώνω και μας είπε τι είχε συμβεί. Τα χρήματα αυτά τα είχε ανάγκη. Ωστόσο έβαλε τις ανάγκες του έργου πάνω από τις δικές της ανάγκες και ο Θεός το εκτίμησε. Οι υποσχέσεις του Θεού γίνονται κόμπος που λύνεται μόνον όταν εκπληρώνονται. Αλληλουσία.

συνέχεια από σελ. 14

Ποτέ δε θα ξεχάσω τη μέρα εκείνη όταν όρθιος φώναξα «ποιος θέλει να θεραπευτεί». Φυσικά όλοι ήθελαν. Θυμάμαι όμως μια ειδική περίπτωση. Είχα πάει να βρω μια γυναίκα που καθόταν σε αναπηρική καρέκλα για να τη φέρω στη συνάθροιση. Στο δρόμο έσπασε η ρόδα. Τη διόρθωσα πρόχειρα αλλά μου ξαναέσπασε. Όταν προσπάθησα να τη διορθώσω για δεύτερη φορά της είπα: «δε θα ξανα-

χρηαστείς την καρέκλα αυτή». Με δυσκολία φτιάσαμε στην ιεραποστολή. Ο Θεός τη θεράπευσε με ένα πολύ θαυμαστό τρόπο. Δεν ξαναχρειάστηκε την καρέκλα της. Ήμουνα αυτόπτης μάρτυρας από τη στιγμή που βγήκε από τη συνάθροιση μέχρι τη στιγμή που έφτασε στο σπίτι της και ανέβηκε τις σκάλες. Σ' όλο το διάστημα δόξαζε τον Κύριο για το μεγάλο θαύμα που έκανε στο σώμα της.



ΠΡΟΣΕΥΧΕΣΤΕ!

- 1) **ΓΙΑΤΙ «πολύ ισχύει η δέσποις του δικαίου ενθέρμως γενομένη»** Ιακ. ε' 16.
- 2) Ο Κύριος να εγείρει νέους εργάτες· ο Αγρός επεκτάθηκε στα νησιά, χωριά... πόλεις.
- 3) Για τον διωγμό στο Ρέθυμνο, Ν. Πετρίτσι, Θερμά, Άγ. Αθανάσιο Δράμας, Φλώρινα, Κορινό...
- 4) Να δοθεί άδεια λειτουργίας στο κανάλι «ΕΛΛΑΣ 62».
- 5) Να νοικιασθούν Αίθουσες λειτουργίας για την Κάρπαθο, την Κω, το Ρέθυμνο, τον Άγ. Αθανάσιο Δράμας, το Ηράκλειο. Στα Θερμά λόγω διωγμού όλο αλλάζουμε οίκο λατρείας.
- 6) Να ολοκληρωθεί η νέα Αίθουσα της Εκκλησίας Καρπολά Θεσ/νίκης.
- 7) Ν' αγοραστεί οικόπεδο στη Ρόδο για οικοδομή Οίκου λατρείας.
- 8) Να γίνει ευλογία η εξόρμηση των Νέων της Συνόδου μας στα νησιά Κρήτη, Ρόδο, Κάρπαθο και Κω.
- 9) Να κρησιμοποιήσει ο Κύριος τον αδ. Παύλο Κατρισιώση στην Αλβανία.
- 10) Να επακολουθήσουν θαύματα τα μηνύματα που θα δώσει ο αδ. Πρετόριος Πίτερ στο Ηράκλειο, στη Ρόδο, στην Θεσ/νίκη, στην Αθήνα, τον Σεπτέμβριο 1993.
- 11) Να επικρατήσει ειρήνη κι αγάπη στα Βαλκάνια και σ' όλο τον κόσμο.
- 12) Για τον αδ. Λάμπη Ι. Σιδηρόπουλο που θα πάει να σκάψει... να σπείρει το Λόγο του Θεού στην Πάτμο με όραση να ιδρύσει το Άγιο Πνεύμα Εκκλησία Θεού.
- 13) Για την χαρούμενη, πνευματική, αδελφική Κοινωνία και το ομαδικό βάπτισμα στο ποτάμι Λυδίας Καβάλας που θ' απολαύσουν αδελφοί από Μακεδονία, Θεσσαλία, Αθήνα και Κρήτη το Σάββατο 19 Ιουνίου.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΥΜΕ

- 1) Τον Κύριο για τη σωτηρία ψυχών στο Βενί και στο Ρέθυμνο Κρήτης, στην Κατερίνη... για την θεραπεία της αδ. Σιμέλας από τα Θερμά, της Δέσποινουσας από τον Άγ. Αθανάσιο Δράμας.
- 2) Εσάς που στείλατε την συνδρομή σας για το περιοδικό «ΠΑΡΑΚΛΗΤΟΣ».

Ο ΣΦΥΓΜΟΣ της προσευχής είναι η ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ.
 Η ΚΑΡΔΙΑ της προσευχής είναι η ΕΥΓΝΩΜΟΣΥΝΗ.
 Η ΦΩΝΗ της προσευχής είναι η ΥΠΑΚΟΗ.
 Ο ΒΡΑΧΙΟΝΑΣ της προσευχής είναι η ΥΠΗΡΕΣΙΑ.

Γύρισα πίσω στο Grantham κι επισκέφθηκα μια αδελφή που πρόσφατα μετακόμισε εκεί. Μόλις άνοιξε την πόρτα και με είδε, μου είπε, «ο αδελφός μου θα σε πάει σε έναν άνθρωπο που έχει καρκίνο στην κύστη». Πριν καλά-καλά φτάσουμε στο σπίτι του, άκουσα κάποιον να βογγάει από πόνους.

Αμέσως ο Θεός μου αποκάλυψε πως ούτε ο ίδιος, ούτε η γυναίκα του είχαν αναγέννηση. Γυρίζοντας στον άνδρα του είπα, «η αρρώστια αυτή είναι εξίσου σοβαρή με την αρρώστια του καρκίνου· πες μου, είσαι αναγεννημένος;» «Αν ήμουνα αναγεννημένος δε θα μ' ένοιαζε ούτε ο καρκίνος, ούτε τίποτε άλλο· θα πέθαινα έχοντας κάποια παρηγοριά», μου απάντησε. Του μίλησα αμέσως για τη σωτηρία του και ο Θεός τον αναγέννησε, αυτόν και τη γυναίκα του. Αργότερα έδωσε στον άντρα μια τέτοια αποκάλυψη της σωτηρίας του που γέμισε από χαρά και τον άκουσα να φωνάζει, «Αλληλούια», με την ίδια δύναμη που φώναζε όταν πονούσε. Η αλλαγή του είναι αδύνατο να περιγραφεί με ανθρώπινα λόγια, όμως ο καρκίνος από την ημέρα εκείνη δεν τον ενόχλησε ξανά. Έφτασα βιαστικός στο σταθμό και πήρα το τραίνο για το γυρισμό.

Γρήγορα κατάλαβα πως η δουλειά μου στεκόταν εμπόδιο στο έργο του Θεού και έπρεπε κάτι να κάνω. Απ' τη δουλειά που έκανα, έζησα μια άνετη οικονομική ζωή. Συντήρησα ολόκληρη την οικογένειά μου. Όμως κάθε φορά που επέστρεφα σπίτι όλο και πιο πολύ οι πελάτες μου λιγόστευαν γιατί δεν μπορούσαν να περιμένουν για μένα να επιστρέψω για να διορθώσω τις υδραυλικές τους ζημιές.

Ήρθε μια εποχή που έκανε μεγάλη παγωνιά και βοήθησα τους πελάτες μου να σκεπάσουν τους σωλήνες του νερού

(συνέχεια)

SMITH WIGGLESWORTH
(Σμιθ Γουίγκλεσγουορθ)

Ο Απόστολος της Πίστης

Απόδοση στα Ελληνικά: Τρώντισος Ηλίας

για να μην παγώσουν. Όμως ήξερα πως μόλις περνούσε η παγωνιά θα με φώναζαν για να διορθώσω τις ζημιές που είχαν υποστεί λόγω της παγωνιάς.

Τις μέρες εκείνες με κάλεσαν σ' ένα συνέδριο στο Preston του Lancashire και πήγα. Στη διάρκεια του συνεδρίου ξέσπασε η παγωνιά και τα τηλεγραφήματα στο σπίτι άρχισαν να καταφθάνουν κατά δεκάδες από πελάτες που με ζητούσαν να επιστρέψω αμέσως γιατί είχαν ανάγκη. Ο υπεύθυνος του συνεδρίου τότε με πλησίασε και μου είπε, «μας βοήθησες πολύ κι έγινες μεγάλη ευλογία. Θα θέλαμε να μείνεις μαζί μας μέχρι το τέλος του συνεδρίου, αλλά αν νομίζεις πως θα 'θελες να γυρίσεις στο σπίτι σου εμείς δεν σε δεσμεύουμε». Πήρα την απόφαση να επιστρέψω. Μόλις έφτασα στο Bradford είδα πως οι περισσότεροι πελάτες μου βρήκαν



O Smith Wigglesworth 87 ετών

άλλους υδραυλικούς για να τους κάνουν τη δουλειά. Μόνο μια χήρα δε μπόρεσε να βρει κανέναν. Πήγα στο σπίτι της και είδα παντού νερά στο πάτωμα και το ντιβάνι μισογκρεμισμένο. Τη λυπήθηκα. Άρχισα αμέσως να διορθώνω τους σωλήνες και να ξανακάμνω τη στέγη. Η ευγνωμοσύνη της ήταν τόσο μεγάλη, γιατί κανείς δεν πήγαινε να τη βοηθήσει, που όταν με ρώτησε τι με χρωστούσε, της απάντησα, «δε μου χρωστάς τίποτα. Είναι η τελευταία δουλειά που κάνω σαν υδραυλικός, γι αυτό ό,τι έκανα στο σπίτι σου το δίνω σαν προσφορά στον Κύριο».

Ένας φίλος μου κάποτε μου είπε, «όλοι όσοι λένε πως ζούνε με πίστη γυρνούν με τακούνια φαγωμένα και ρούχα φθαρμένα». Εγώ όμως πίστευα πως ο Θεός θα προμήθευε ό,τι ανάγκη είχα, αν Τον υπηρετούσα πιστά. Υποσχέθηκα

στον Κύριο να Τον ακολουθήσω ολόψυχα με τον όρο να μην άφηνε να φαγωθούν ποτέ τα τακούνια των παπουτσιών μου και τα γόνατα των παντελονιών μου. «Αν γίνει ποτέ κάτι τέτοιο, Κύριε, τότε θα ξαναγυρίσω πάλι

Ένας φίλος μου κάποτε μου είπε, «όλοι όσοι λένε πως ζούνε με πίστη γυρνούν με τακούνια φαγωμένα και ρούχα φθαρμένα». Εγώ όμως πίστευα πως ο Θεός θα προμήθευε ό,τι ανάγκη είχα, αν Τον υπηρετούσα πιστά. Υποσχέθηκα στον Κύριο να Τον ακολουθήσω ολόψυχα με τον όρο να μην άφηνε να φαγωθούν ποτέ τα τακούνια των παπουτσιών μου και τα γόνατα των παντελονιών μου. «Αν γίνει ποτέ κάτι τέτοιο, Κύριε, τότε θα ξαναγυρίσω πάλι στην παλιά μου δουλειά» του είπα.

Από τότε ο Κύριος δε σταμάτησε ποτέ να ικανοποιεί τις ανάγκες μου. Αντίθετα έβαλε μέσα μου νέο οραματισμό και πίστη και με έδωσε πολλά τηλεφωνήματα απ' όλη την Αγγλία που με προσκαλούσαν στις συναθροίσεις τους για να μιλήσω. Έγινα πρωτοπόρος του μηνύματος της Πεντηκοστής, σ' ολόκληρη τη Μεγάλη Βρετανία. Μέσα σε λίγο καιρό άρχισα να παίρνω τηλεφωνήματα και από το εξωτερικό.

Πολλοί, τον καιρό εκείνο με χρωστούσαν χρήματα αλλά προτίμησα να τα χάσω παρά να τους πάω στο δικαστήριο. Ο Κύριος όμως μου τα έδωσε πίσω βάζοντας στην καρδιά κάποιου νέου φίλου μου να μου «δωρίσει» 45.000 δραχμές.

Η γυναίκα μου κι εγώ συνεχίσαμε τη διακονία μας στο κτίριο της οδού Bowland του Bradford αν και συχνά έλειπα εξαιτίας της διακονίας μου σε άλλα μέρη. Πίστευα πολύ στον ευαγγελισμό από πόρτα σε πόρτα και όπου πήγαινα προσευχόμουν πρώτα, γι' αυτό και είχα πάν-

τα καλά αποτελέσματα. Ψυχές σώζονταν και άρρωστοι θεραπεύονταν.

Ποτέ δεν ντρεπόμουν να κηρύξω το Ευαγγέλιο γι' αυτό αγόρασα ένα μεγάλο κοντάρι και το έβαλα έξω από την ιεραποστολή μας. Επάνω κρέμασα μια μεγάλη σημαία, κόκκινη από τη μια πλευρά και μπλε από την άλλη με άσπρα γράμματα. Στη μια πλευρά έγραφε, «Εγώ είμαι ο Κύριος ο Θεραπεύων σε» κι απ' την άλλη, «ο Χριστός πέθανε για τις αμαρτίες μας». Εξαιτίας αυτής της σημαίας πολλοί περαστικοί μας επισκέπονταν από περιέργεια ν' ακούσουν και να δουν τι πιστεύουμε.

Ο Θεός με βοήθησε να αυξηθώ στην πίστη και μέσα από το Λόγο Του μου έδειξε πώς να ενεργώ πάνω στις αρχές της πίστης. Κατάλαβα καλύτερα τα λόγια του Χριστού που είπε, «Αλλ' όταν κάμνεις υποδοχήν, προσκάλει πτωχούς βεβλαμένους, κωλούς, τυφλούς». Έτσι μια μέρα έστειλα δυο άτομα να παν έξω και να βρουν όλους όσους είχαν ανάγκες: άρρωστους, φτωχούς και να τους καλέσουν σε τραπέζι που ετοίμασε η ιεραποστολή μας.

Πήγαν. Όταν γύρισαν έφεραν μαζί τους δεκάδες φτωχούς και με ανάγκες ανθρώπους. Η σκηνή δεν περιγράφεται. Στην παρέα βρισκόταν ο τυφλός, ο κωλός, ο άρρωστος. Σε όλο το κτίριο έβλεπες αναπηρικές καρέκλες, ανθρώπους με πατηρίτσες, τυφλούς που κάποιος δικός τους τους συνόδευε. Εκείνη η μέρα ήταν η πιο καλή της ζωής μου. Έκλαψα βλέποντας όλο εκείνο τον κόσμο με ειδικές ανάγκες. Έκλαψα όμως και από χαρά για την ευκαιρία που με δινόταν να δω πράγματα που ως τότε δεν τα είδα ποτέ. Αυτό έγινε.

Το πρώτο πράγμα που κάναμε ήταν να προσφέρουμε ένα πρώτης τάξης γεύ-

μα σε όλους. Μετά το φαγητό τους προσφέραμε ψυχαγωγία, όχι βέβαια με την κοσμική έννοια αλλά δίνοντας ευκαιρία σ' αυτούς που ήθελαν να πουν πώς τους θεράπευσε ο Κύριος.

Ο πρώτος που πήρε το λόγο ήταν ένας άντρας που για χρόνια καθόταν σε αναπηρική καρέκλα και τον θεράπευσε ο Κύριος. Στη συνέχεια σηκώθηκε μια γυναίκα που χρόνια έπασχε από ακατάσχετη αιμορραγία και περιέγραφε τον τρόπο που τη θεράπευσε ο Κύριος. «Με άλλειψαν με λάδι, προσευχήθηκαν επάνω μου και μια μέρα πριν μπω στο χειρουργείο ο Θεός με θεράπευσε». Κατόπιν μίλησε ένας άντρας που για πολλά χρόνια έσερνε το πόδι και το χέρι του εξαιτίας μιας καρδιακής προσβολής που είχε πάθει. Περιέγραψε πώς τον θεράπευσε ο Θεός ενώ οι γιατροί είχαν χάσει κάθε ελπίδα θεραπείας του.

Αυτό συνέχισε για μια ολόκληρη ώρα και μισή. Όλοι άκουγαν με ενδιαφέρον ενώ δάκρυα κυλούσαν απ' τα μάτια τους καθώς άκουγαν τις θαυμαστές επεμβάσεις του Θεού στους ανθρώπους αυτούς.

Όταν τέλειωσε το πρόγραμμα σηκώθηκα και είπα: «Θα σας περιμένουμε το άλλο Σάββατο, και εσείς όλοι που ήρθατε εδώ σήμερα σε αναπηρικές καρέκλες, ή σαν εκείνη τη γυναίκα στη Γραφή που είχε αιμορραγία και ξόδεψε όλο της το βιο στους γιατρούς για να θεραπευτεί αλλά δε θεραπεύτηκε, εσείς θα μας ψυχαγωγήσετε το άλλο Σάββατο με τις ομολογίες που θα δώσετε πως σας θεράπευσε ο Κύριος! Μετά προσευχηθήκαμε αμέσως κι ο Θεός επισκέφθηκε όλους με θαυμαστό τρόπο. Το επόμενο Σάββατο ευλογηθήκαμε με τις ομολογίες που έδωσαν εκείνοι που θεραπεύτηκαν.

ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΝΕΑ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ



ΝΕΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΡΗΤΗ

Τα νέα από την Κρήτη είναι ευχάριστα. Ο Κύριος σώζει τα δικά του παιδιά, ιδιαίτερα στην πόλη του Ηρακλείου ο Κύριος αυξάνει το έργο του πιο γοργά. Η τοπική εκκλησία αριθμεί 35-40 άτομα. Έντεκα άτομα βαπτίστηκαν στο νερό και μερικοί έχουν λάβει και το Άγιο Πνεύμα.



11 άτομα βαπτίζονται στο Κρητικό πέλαγος

Στο Ρέθυμνο επίσης ο Θεός εργάζεται μέσα στους διωγμούς και πολλοί νέοι πιστεύουν. Νέα εστία έχει δημιουργηθεί στο Βενί Ρεθύμνου με 15 περίπου ψυχές που έχουν δοθεί στο Θεό. Έχουμε τακτικές συλλογές κάθε Δευτέρα.

Στα Χανιά ο Κύριος εργάζεται και πρόσθεσε δύο νέες ψυχές. Θέλουμε να προσεύχεστε για την Κρήτη και για τους οραματισμούς που έχουμε για το Καστέλι Κισσάμου Χανίων, τον Άγιο Νικόλαο και την Ιεράπετρα Λασιθίου. Προσεύχεστε οι φλόγες της Πεντηκοστής να ξεπηδήσουν σε όλο το νησί μας.

Αντώνης και Ειρήνη Ξανάκ

ΡΟΔΟΣ

Τα Δωδεκάνησα, με ορμητήριο τη Ρόδο, ευαγγελίζονται. Ψυχές σώζονται, νέες συναθροίσεις βρίσκουν το ξεκίνημά τους, ο Λόγος του Θεού καρποφορεί. Η δόξα ανήκει στον Κύριο. Την περίοδο αυτή γίνονται κατ' οίκον συναθροίσεις από κατάλληλα εκπαιδευμένα πρόσωπα-ομάδες της εκκλησίας με αποτέλεσμα πολλές ψυχές να αγγιχθούν στο άκουσμα του σωτήριου μηνύματος του Ιησού Χριστού. Πρόσφατα μια ομάδα της εκκλησίας επισκέφθηκε το ίδρυμα παιδών με ανίατες ασθένειες. Η παρουσία του Θεού ήταν ολοζώντανη. Οι ύμνοι, οι ομολογίες, η διανομή Καινών Διαθηκών και δώρων άλλαξαν την ατμόσφαιρα του ιδρύματος. Έδωσαν χαρά σε παιδιά και προσωπικό που θα τη θυμούνται για πολύ καιρό. Κάθε Σάββατο έχουμε συνάθροιση στην Κάρπαθο - Πηγάδια. Η Κω χρειάζεται αίθουσα για τακτικές συναθροίσεις. Προσεύχεσθε για την ανάγκη αυτή. Σε λίγο θα αρχίσουν σεμινάρια για αντρόγυνα για να καλυφθεί και αυτή η ανάγκη του έργου. Πρόσφατα νοικιάσαμε ένα μεγάλο διαμέρισμα που το ονομάσαμε «Σπίτι της Χαράς». Σκοπός μας είναι να καλύψουμε τις ανάγκες εκείνων που δεν έχουν που να στεγαστούν· τροφή να φαν και ρούχα να ντυθούν. Πιστεύουμε πως έτσι εκπληρώνεται πιο σωστά η αποστολή της εκκλησίας του Χριστού μέσα στον κόσμο. Ησαΐας νη' 7. Τελευταία αρχίσαμε να κινητοποιούμε για την αγορά οικοπέδου για να μεταφέρουμε την αίθουσα που νοικιάζουμε τώρα και δε μας χωρά. Προσεύχεσθε για την ανάγκη αυτή.

Ντίνος Κούκουρας
Ποιμένας

23-24 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1993
ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΣΤΗΝ ΚΑΤΕΡΙΝΗ

Ευχαριστούμε το Θεό γιατί άλλη μια χρονιά είχαμε την ευκαιρία να απολαύσουμε τις ευλογίες του Κυρίου στην Κατερίνη.

Για πολλά χρόνια η Κατερίνη αποτελεί ένα σημαντικό σταθμό μεταξύ Βόρειας και Νότιας Ελλάδας, καθώς στα συνέδρια παίρνουν μέρος νέες και νέοι όχι μόνο από τις εκκλησίες της Μακεδονίας αλλά και από όλη την Ελλάδα και τα νησιά. Ο στόχος αυτών των ευλογημένων συνεδρίων στην εκκλησία της Κατερίνης δεν είναι μόνο πνευματικός αλλά και ενωτικός. Βλέπουμε νέους και νέες από διάφορες αδελφικές εκκλησίες να συμμετέχουν. Να φεύγουν γεμάτοι με πλούσιες ευλογίες και με τις καλύτερες εντυπώσεις.

Ετόι και φέτος η συμμετοχή αδελφών ήταν μεγάλη. Ευχαριστούμε ιδιαίτερα τους αδελφούς εργάτες που διακόνησαν ανάμεσά μας. Τα μαθήματα ήταν πολύ οικοδομητικά, πλούσια σε περιεχόμενο και πολύ ενδιαφέροντα. Οι βραδυνές συναθροίσεις ήταν εμπλουτισμένες με ομιλίες, υμνωδίες και θαυμάσια μηνύματα.

Δοξάζουμε το Θεό για την νεαρή γυναίκα η οποία ήρθε μπροστά και έδωσε την καρδιά της στο Χριστό. Επίσης πολλοί αγγίχτηκαν από το Άγιο Πνεύμα και αναζωπυρώθηκαν την ώρα της δοξολογίας και του αλαλαγμού.

Ήταν τόσο ωραία που είδαμε και πάλι τις νεολαίες από τις διάφορες αδελφικές εκκλησίες να ψάλλουν και να υμνούν το Θεό με τα μουσικά όργανά τους.

Ευχόμαστε ο Κύριος να μας δώσει και στο μέλλον την ευκαιρία να οργανώσουμε τέτοια συνέδρια που έχουν βοηθήσει πολλούς νέους να οικοδομηθούν και να πάρουν σοβαρές αποφάσεις στην Πνευματική τους ζωή.

Έφη Χατζηπελευθερίου

ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ
ΕΩΣ ΤΗΝ ΚΕΝΤΡΙΚΗ, ΔΥΤΙΚΗ
ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ ΚΑΙ ΘΕΣΣΑΛΙΑ

Ξεκινήσαμε λίγα άτομα από την Καβάλα με σκοπό να επισκεφτούμε διάφορα μέρη της κεντρικής και δυτικής Μακεδονίας. Συγκεκριμένα, φτάσαμε Παρασκευή βράδυ στο χωριό **Μελίτη νομού Φλώρινας**. Μας περίμεναν δύο αγαπτοί

αδερφοί, ο Θεοδόσης με τη γυναίκα του. Στο σπίτι τους, είχαν συγκεντρωθεί αρκετοί συγχωριανοί τους καθώς επίσης και μια κυρία απ' τη Φλώρινα είχαμε μια πολύ ευλογημένη συνάθροιση. Προσευχηθήκαμε, ψάλλαμε και ακούσαμε το λόγο του Θεού. Στο τέλος είχαμε ένα μήνυμα γύρω απ' την αναγέννηση και τη σωτηρία της ψυχής που έδωσε ο Ποιμένας μας Λάμπης Σιδηρόπουλος.

Το επόμενο πρωί πήγαμε στην **αρχαία Πέλλα**. Στο σπίτι μιας αδερφής είχαμε μια μικρή συνάθροιση. Ψάλλαμε, προσευχηθήκαμε, ακούσαμε το λόγο του Θεού και μετά αναχωρήσαμε για τη **Βέροια**. Εκεί επισκεφτήκαμε ένα ζευγάρι, τη διεύθυνση του οποίου μας είχε δώσει ο γιος τους που ζει στην Αμερική ο αδ. **Κλήμης Καραϊσκος**.

Στη συνέχεια, επισκεφθήκαμε έναν αδερφό στο χωριό Δάσκειο τον αδ. **Βασίλη Πουλιόπουλο**. Χαρήκαμε όλοι για τη λίγη αδελφική κοινωνία. Στη συνέχεια ξεκινήσαμε και περάσαμε απ' τα **βουνά Πιερίας** για την Κατερίνη. Διασχίζοντας τα Πιέρια όρη, θαυμάσαμε τα μεγαλεία της φύσης του Θεού. Τελικά φτάσαμε στον **Κορινό**. Μας περίμεναν οι αδερφοί της τοπικής εκκλησίας και μας υποδέχτηκαν με μεγάλη χαρά κι αγάπη. Μαζί τους είχαμε μια πολύ ευλογημένη συνάθροιση. Δώσαμε ένα μικρό πρόγραμμα με ομιλίες, ύμνους και τέλος ένα μήνυμα απ' το Ευαγγέλιο. Το ίδιο βράδυ επιστρέψαμε στην Καβάλα. Αυτό το μήνα, 11 Νέοι με τ' αμάξια του αδ. Παναγιώτη Λίλη και Γιάννη Ιορδανίδη, επισκεφτήκαμε τη δυτική Μακεδονία, **Φλώρινα, Καστοριά, Μόρφη Κοζάνης**. Στη συνέχεια πήγαμε στα Τρίκαλα και **Λάρισα** για να επισκεφτούμε αδερφούς που μας περίμεναν. Δοξάζουμε τον Κύριο που ευλογεί την εκκλησία Καβάλας και ιδιαίτερα τον ευαγγελισμό στην **Νέα Καρυά Χρυσούπολης**, στο χωριό **Γέροντα** στον **Άγιο Αθανάσιο Δράμας**. Στο **Μεγαλόκαμπο** τελευταία είμασταν 19 άτομα στη συνάθροιση με ιδιαίτερες ευλογίες.

Συστηματικά οι νέοι μας ενισχύουν την **εκκλησία των Σερρών** (Στρυμώνα 26), την **εκκλησία Θερμών** και τ' αδελφία στο **Ν. Πετρίτσι**.

Η **φιλόπρωτος των γυναικών** της εκκλησίας **Καβάλας** έδωσε ένα πνευματικό, ενθαρρυντικό πρόγραμμα, ρούχα και τρόφιμα στο **Γηροκομείο** της Καβάλας. Το προσωπικό και οι τρόφιμοι του Γηροκομείου, συγκινήθηκαν και πολύ χάρηκαν.

Τα παιδιά του **Κυριακού Σχολείου** με νιάτα της ίδιας εκκλησίας και με υπεύθυνο τον δάσκαλο αδ. **Γιώργο Ιορδανίδη**, επισκέφτηκαν πάλι το



Διμοιρία Καβαλιωτών από Φλώρινα προς Καστοριά και Θεσσαλία.

Γηροκομείο. Πρόσφεραν από ένα τριαντάφυλλο (με αφορμή τη γιορτή της μητέρας) στους 80 γέροντες και γριούλες. Ψάλλαμε και ομολογήσαμε τον Κύριο, τον Σωτήρα της ψυχής και του σώματος. Όλο το Γηροκομείο σείστηκε από χαρά και ενθουσιασμό. Προσεύχεστε για τον οραματισμό μας: νέες εκκλησίες στη Δράμα, Ξάνθη, Φίλιπποι, Αρχαία Πέλλα, στη Λυδία Καβάλας, Κομοτηνή και Πάτμο.

Βαγγελιώ Παρούση
Καβάλα

ΡΟΥΜΑΝΙΑ

Από ένας οι Τσιγγάνοι έγιναν 200 χάρικ στον Ene Marin, το μόνο Τσιγγάνο πιστό που ζούσε στο Schitu Golesti. Κάθε φορά που ο Marin πήγαινε στην εκκλησία έπρεπε να διανύσει 10 μίλια. Στο δρόμο οι στρατιώτες, άλλοτε τον κτυπούσαν και άλλοτε τον χρησιμοποιούσαν για στόχαστρο για να δοκιμάσουν τις λαστικένιες σφαίρες τους. Ο Marin όμως δε σταμάτησε να πηγαίνει στην εκκλησία και να προσεύχεται για τους συμπατριώτες του. Όταν ο κομμουνισμός έπεσε και η χώρα απέκτησε θρησκευτική ελευθερία, ο Marin και δύο άλλοι Τσιγγάνοι άρχισαν να πηγαίνουν από πόρτα σε πόρτα και να ευαγγελίζουν τους κατοίκους. Μόλις οι πιστοί έφτασαν τους 40 έκαναν εκκλησία με διάκονα το Marin, που παραχώρησε το σπίτι του για τις συναθροίσεις. Η Ρουμανία φλέγεται από το Πνεύμα το Άγιο και η αναζωπύρωση ξαπλώνεται με ταχύ ρυθμό. Από το 1989 περί τις 100.000 έχουν γνωρίσει το Χριστό για Σωτήρα τους και συναθροίζονται σε εκκλησίες Αποστολικές.

Η.Π.Α.

Η Ελληνική Ραδιοφωνική Εκπομπή στο Dallas, Texas της Αμερικής γίνεται πραγματικότητα. «Πως θέλουνι πιστεύουσι εις εκείνον περί του οποίου δεν ήκουσαν, και πως θέλουσιν ακούσει χωρίς να υπάρξει ο κηρύττων;» Μέσα στις αρχές του καινούργιου χρόνου οι Έλληνες του Dallas, Texas και της περιφέρειας θα έχουν την ευκαιρία ν' ακούσουν για το Χριστό που σώζει, βαφτίζει με Πνεύμα Άγιο και θεραπεύει σώματα. **Προσεύχεσθε** όπως ο Κύριος προετοιμάσει τις καρδιές τους ώστε ο Λόγος του, που θα ακούγεται κάθε Σάββατο βράδυ, να πέφτει σε καλή γη και να καρποφορεί.



Κάτω αριστερά το ζεύγος Γκούμα με την αδελφή Αναστασία Νινίτλ και τον αδελφό Πέτρο Βουρλιώτη στο ξεκίνημα της ενσάρκωσης αυτού του ονείρου.

ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ

Κυριακή πρωί – συνάθροιση στη Σόφια. Περί τους 700 πιστούς κατακλύζουν την αίθουσα για να λατρεύσουν τον Κύριο. Το κτίριο αυτό φιλοξενούσε τα πιο σημαντικά στελέχη του Κομμουνιστικού κόμματος. Εδώ παίρνονταν όλες οι αποφάσεις. Σήμερα απολαμβάνεται από τους πιστούς της Σόφιας που ήρθαν να λατρεύσουν τον Κύριο και να πάρουν μέρος στο Μυστικό Δείπνο. Ανάμεσά τους είναι και ο πρώην πρόεδρος των εκκλησιών Πεντηκοστής, Ivan Zarev, που για χάρη Χριστού πέρασε πολλά χρόνια μέσα στη φυλακή. Καλός μαραγκός, του είχε ανατεθεί να χρησιμοποιήσει τις ικανότητές του για να κάνει τις πόρτες της αίθουσας. Αν και αντίθετος στην ιδεολογία του κόμματος, δούλεψε σκληρά και με επιμονή για να τελειώσει την εργασία του. Η συ-



Εκκλησία στη Σόφια

νεχής προσευχή του όμως ήταν το κτίριο να χρησιμοποιηθεί μια μέρα από τον Κύριο. Σήμερα ο Ivan Zarev απολαμβάνει την απάντηση της προσευχής του.

Ivan Zarev

Α΄ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΕΛΛΗΝΩΝ ΕΡΓΑΤΩΝ ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΩΝ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ

Από 20 μέχρι 22 Μαΐου πραγματοποιήθηκε το Α΄ Παγκόσμιο Συνέδριο Ελλήνων Εργατών μας στην Λεπτοκαρυά της Κατερίνης. Έδωσαν το παρόν εργάτες του Ευαγγελίου με τις γυναίκες τους κι άλλα απλά αδέρφια. Ακούστηκαν νέα από την Αφρική, ΗΠΑ, Κύπρο. Η υμνωδία και η προσευχή μάς απογείωσαν! Όλες οι ομιλίες ήταν ευλογημένες· ιδιαίτερα του αδ. Παπά Γιώργου (Αφρική), του Κοσπέτα Δημήτρη (ΗΠΑ) και του Μπακίδη Σπύρου (Αφρική).

Ο Κύριος να ευλογήσει όλους τους εργάτες που συμμετείχαν κι εκείνους που δεν μπόρεσαν να συμμετέχουν. Ιδιαίτερα να ευλογήσει τον αδ. Κοσπέτα γιατί με το Συνέδριο αυτό υλοποιήθηκε ο οραματισμός του. Αν θέλει ο Θεός πάλι μετά από 2 έτη, τον Μάη θα πραγματοποιηθεί το Β΄ Συνέδριο Εργατών. Προσεύχεστε.

ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΒΟΗΘΕΙΑΣ ΣΤΗΝ ΓΙΟΥΓΚΟΣΛΑΒΙΑ

Αν και το χιόνι άσπρισε την Ελλάδα και τα Βαλκάνια η καρδιά μας ήταν ζεστή από αγάπη και στοργή για τ' αδέρφια μας στην πρώην Γιουγκοσλαβία. Πήγαμε μ' ένα πούλμαν γεμάτο υλικά

αγαθά που πρόσφεραν αδέρφια της Αδελφότητας Εκκλησίας της «Πεντηκοστής» Ελλάδας και οι Εκκλησίες Ν. Υόρκης και Λος Άντζελες. Η εμπειρία μας ήταν συγκλονιστική! Η επίσκεψή μας ήταν πολύ απαραίτητη ομολόγησαν οι ηγέτες της εκεί Εκκλησίας.



Επίσημη στη Ρουμανία για Γιουγκοσλαβία.

ΝΕΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΑΛΙΦΟΡΝΙΑ

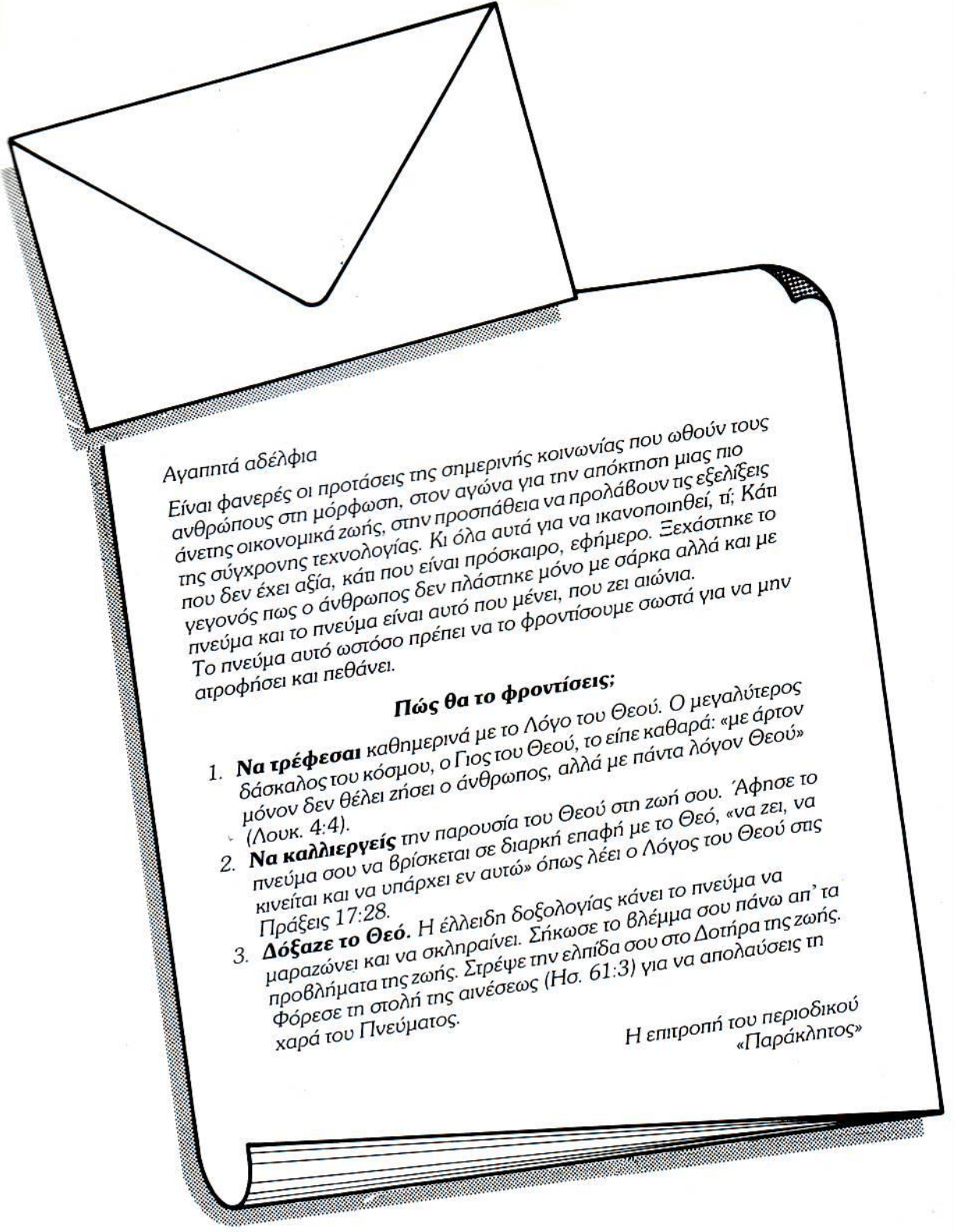
Στις 2 επιστολές του ο αγαπτός μας αδελφός Κλήμης μας γράφει: «Με τους αδελφούς Πάνο, Καστάνη, Τσατολόλη, Χρυστίδη επισκεφτόμαστε τον Ελληνισμό της Αμερικής. Συγκεκριμένα πλησιάζουμε τους Έλληνες που έρχονται με το Ελληνικό ναυτικό. Οι καπετάνιοι ενθουσιασμένοι μας ζήτησαν και ξανά τους επισκεφτήκαμε. Δώσαμε 500 Αγίες Γραφές. Στην Νέα Υόρκη ανοίχτηκε πόρτα από την τηλεόραση και κηρύττεται το Ευαγγέλιο. Ο ποιμένας μας αδ. Πάνος ευαγγελίστηκε την ιδιοκτήτρια της τηλεόρασης που έδωσε την καρδιά της στον Κύριο.

Στις 12 Ιουνίου θα πάμε στη Βόρεια Αμερική και στον Καναδά. Πηγαίνουμε στην Αριζόνα και ενθαρρύνουμε τ' αδέρφια μας ευαγγελίζοντας τους συμπατριώτες μας Έλληνες. Προσεύχεστε!

Κλήμης Καραϊσκος



Με τ' αδέρφια στην Αριζόνα και τον αδ. Πάνο.



Αγαπητά αδέρφια

Είναι φανερές οι προτάσεις της σημερινής κοινωνίας που ωθούν τους ανθρώπους στη μόρφωση, στον αγώνα για την απόκτηση μιας πιο άνετης οικονομικά ζωής, στην προσπάθεια να προλάβουν τις εξελίξεις της σύγχρονης τεχνολογίας. Κι όλα αυτά για να ικανοποιηθεί, τί; Κάτι που δεν έχει αξία, κάτι που είναι πρόσκαιρο, εφήμερο. Ξεχάστηκε το γεγονός πως ο άνθρωπος δεν πλάστηκε μόνο με σάρκα αλλά και με πνεύμα και το πνεύμα είναι αυτό που μένει, που ζει αιώνια. Το πνεύμα αυτό ωστόσο πρέπει να το φροντίσουμε σωστά για να μην ατροφήσει και πεθάνει.

Πώς θα το φροντίσεις;

1. **Να τρέφεσαι** καθημερινά με το Λόγο του Θεού. Ο μεγαλύτερος δάσκαλος του κόσμου, ο Γιος του Θεού, το είπε καθαρά: «με άρτον μόνον δεν θέλει ζήσει ο άνθρωπος, αλλά με πάντα λόγον Θεού» (Λουκ. 4:4).
2. **Να καλλιεργείς** την παρουσία του Θεού στη ζωή σου. Άφησε το πνεύμα σου να βρίσκεται σε διαρκή επαφή με το Θεό, «να ζει, να κινείται και να υπάρχει εν αυτώ» όπως λέει ο Λόγος του Θεού στις Πράξεις 17:28.
3. **Δόξασε το Θεό.** Η έλλειδη δοξολογίας κάνει το πνεύμα να μαραζώνει και να σκληραίνει. Σήκωσε το βλέμμα σου πάνω απ' τα προβλήματα της ζωής. Στρέψε την ελπίδα σου στο Δοτήρα της ζωής. Φόρεσε τη στολή της αιθέσεως (Ησ. 61:3) για να απολαύσεις τη χαρά του Πνεύματος.

Η επιτροπή του περιοδικού
«Παράκλητος»

«ΕΛΛΑΣ 62» ΤΟ ΚΑΝΑΛΙ ΜΑΣ

Το τηλεοπτικό κανάλι «ΕΛΛΑΣ 62» συνεχίζει να προβάλλει διάφορα προγράμματα και πάνω απ' όλα τον Σωτήρα Χριστό.

Κάθε μέρα από το μεσημέρι έως τις 3 μετά τα μεσάνυχτα δουλεύει ο σταθμός. Πιστεύουμε ότι όχι μόνο εμείς αλλά και οι αρμόδιοι του τηλεοπτικού σταθμού επιθυμούν να καλύπτουν όλες τις ώρες μόνο με χριστιανικά μηνύματα και υμνωδία. Επειδή όμως από το νόμο επιβάλλεται στο κανάλι για να διατηρήσει την συχνότητα εκπομπής να λειτουργεί για πολλές ώρες αναγκάζεται να προβάλλει κι άλλα προγράμματα όχι τόσο πνευματικά που μερικοί παρεξηγούν.



Θανάσης και Ντένυ Κατσιγιαννη



Για μας στον ελλαδικό χώρο το «ΕΛΛΑΣ 62» είναι ένα θαύμα που δίνει την ευκαιρία έστω για λίγες ώρες κάθε μέρα να δοξάζεται ο Κύριος με ύμνους και κηρύγματα.

Πιστεύουμε ότι δεν είναι τυχαίο που ο διευθυντής του καναλιού «ΕΛΛΑΣ 62» είναι ο συμπαθητικός και ακούραστος Θανάσης Κατσιγιαννης, μέλος της Συνόδου μας. Χαιρόμαστε που με τις φιλότιμες προσπάθειές του το κανάλι κατατάει έδαφος, βελτιώνεται.

Ας αγκαλιάσουμε το «ΕΛΛΑΣ 62» μ' αγάπη και προσευχή κι ιδιαίτερα τον Θανάση, την γυναίκα του Ντένυ, τον Χάρη Κατσιγιαννη κι όλο το εκλεκτό προσωπικό που εργάζεται στο κανάλι.